

ÎNCHEIERE

29 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Oleg Șapiro,
în cauza civilă la cererea înaintată de Oleg Șapiro către Compania de Asigurări
„ACORD GRUP” SA cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea
cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 15 ianuarie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost
respins apelul declarat de Oleg Șapiro, fiind menținută hotărârea din 24 octombrie
2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Fălești,

c o n s t a ț ă:

La 19 septembrie 2017, Oleg Șapiro a formulat o cerere de chemare în judecată
către Compania de Asigurări „ACORD GRUP” SA, solicitând încasarea
prejudiciului material în sumă de 14 400 lei; încasarea cheltuielilor de judecată în
sumă de 1211,50 lei.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 18 mai 2017, în jurul orei 17²⁰, pe str. M.
Eminescu din or. Fălești, reclamantul se deplasa cu automobilul de model „VAZ
2101”, n/î XXXX, care a fost accidentat de automobilul de model „CHEVROLET
KALOS”, n/î XXXX, care se deplasa cu o viteză excesivă. Vinovat de comiterea
accidentului rutier, prin procesul-verbal cu privire la contravenție, a fost
recunoscut conducătorul automobilul de model „CHEVROLET KALOS”, n/î
XXXX, ultimul fiind sancționat cu o amendă în mărime de 18 u.c.

Potrivit reclamantului, în rezultatul accidentului i-a fost cauzat un prejudiciu
material prin detereorarea automobilului, estimat la suma de 14 400 lei, prejudiciu
care urmează a fi compensat de către Compania de Asigurări „ACORD GRUP”
SA. Pârâta, însă, propune compensarea parțială a prejudiciului în sumă de 7 940
lei. Cu mărimea prejudiciului în cauză, reclamantul nu este de acord și, drept
rezultat, la 06 iulie 2017, a expediat în adresa Companiei de Asigurări „ACORD
GRUP” SA un dezacord, însă în termen de 30 zile nu a primit nici un răspuns.
Ulterior, l-a contactat pe reprezentantul pârâtei, ultimul recomandându-i să se
adreseze în instanța de judecată.

Astfel, reclamantul s-a adresat instituției de expertiză pentru evaluarea pagubei cauzate prin deteriorarea automobilului, care, prin raport de evaluare a stabilit mărimea prejudiciului în sumă de 11 155 lei. Însă, potrivit facturilor fiscale anexate la materialele cauzei, reparația automobilului de model „VAZ 2101”, n/î XXXX, l-a costat pe reclamant 14 400 lei, sumă pe care a solicitat de a fi încasată integral din contul pârâtei în beneficiul său. Suplimentar, a solicitat compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 1211,50 lei, inclusiv 1200 lei pentru întocmirea raportului de evaluare și 11,50 lei - cheltuieli pentru expedierea dezacordului cu aviz de recepție.

Prin hotărârea din 24 octombrie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Fălești, cererea de chemare în judecată înaintată de Oleg Șapiro a fost admisă parțial, fiind încasat din contul Companiei de Asigurări „ACORD GRUP” SA în beneficiul lui Oleg Șapiro prejudiciul material în mărime de 7940 lei, în rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 15 ianuarie 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Oleg Șapiro, fiind menținută hotărârea din 24 octombrie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Fălești.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, potrivit prevederilor art. 21 alin. (2) al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr.414-XVI din 22.12.2006, în cazul în care asigurătorul nu a examinat bunurile avariate și nu a încheiat proces-verbal de constatare a pagubelor în termenul specificat la art. 19 alin. (1) lit. c), persoana păgubită este în drept să apeleze la serviciile experților independenți sau ale unităților de specialitate pentru constatarea pagubelor, fără a prezenta asigurătorului bunurile avariate.

Reieșind din norma citată, persoana păgubită este în drept să apeleze la serviciile experților independenți, fără a prezenta asigurătorului bunurile avariate, doar în cazul în care asigurătorul nu a examinat bunurile avariate și nu a încheiat procesul-verbal de constatare a pagubelor în termenul specificat la art. 19 alin. (1) lit. c).

La caz, la 23 mai 2017, Compania de Asigurări „ACORD GRUP” SA a examinat automobilul de model „VAZ 2101”, n/î XXXX, în prezența apelantului, ca urmare fiind întocmit procesul-verbal de constatare a pagubelor, iar careva pretenții ce țin de stabilirea costului reparației automobilului apelantul nu a înaintat.

În contextul dat, nu pot fi reținute drept probă în confirmarea valorii prejudiciului material cauzat ca rezultat al accidentului rutier al automobilului de model „VAZ 2101”, n/î XXXX, nici Raportul de evaluare nr. 0356381 din 17 iulie 2017, întocmit de Camera de Comerț și Industrie, filiala Bălți, și nici actul de constare preliminară a defecțiunilor tehnice nr. 28 din 24 mai 2017, întocmit de SRL „Ladonas-Prim”, cât și facturile fiscale Seria WH nr. 5049600 din 28 august 2017 și Seria WA nr.2101502 din 01 septembrie 2017, or, potrivit art. 23 alin. (4) al Legii nr. 414 din 22.12.2006, costul reparației autovehiculului se stabilește pe baza documentelor eliberate de unitatea de specialitate acceptată de părți, iar potrivit alin. 12 al aceluiași articol, actele de evaluare a despăgubirii de asigurare întocmite fără respectarea prevederilor prezentului articol, nu pot servi drept temei pentru achitarea despăgubirii de asigurare.

La 18 martie 2019, Oleg Șapiro a contestat cu recurs decizia din din 15 ianuarie 2019 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea acesteia și remiterea cauzei spre rejudecare.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar, a invocat faptul că instanța de apel a examinat litigiul unilateral, dând prioritate probelor prezentate de către intimată.

La 14 mai 2019, Compania de Asigurări „ACORD GRUP” SA, prin intermediul avocatului Natalia Vladimirov, a depus referință la cererea de recurs, solicitând a o considera inadmisibilă.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Oleg Șapiro este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 15 ianuarie 2019, fiind expediată participanților la proces la 13 februarie 2019 (f.d. 152) și recepționată de către recurent la 19 februarie 2019 (f.d. 155). Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 15 ianuarie 2019 a Curții de Apel Bălți a fost înregistrat la 18 martie 2019, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta

necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Oleg Șapiro.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Oleg Șapiro.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Ala Cobăneanu,

Judecătorii

Dumitru Mardari,

Svetlana Filincova